

[Helle Degn]

ningen af skolenævnene foreslår en ligelig repræsentation af lærere, forældre og elever, idet alle disse repræsentanter skal have stemmeret. Dette forslag synes noget inkonsekvent, idet man senere hen i bemærkningerne til lovforslaget gør opmærksom på, at eleverne naturligvis ikke skal være økonomisk ansvarlige i forbindelse med den stemmeret, man vil tillægge dem.

Socialdemokraterne kan ikke være uenige med forslagsstillerne i, at der over for eleverne ligger en væsentlig pædagogisk opgave i at medinddrage dem i beslutningsprocessen omkring den enkelte skoles forhold – en opgave som forældre og lærere på den enkelte skole i høj grad må være ansvarlige for. Denne daglige pædagogiske indsats finder også vi særdeles vigtig. Vi er blot af den opfattelse, at denne opdragelse til demokrati bør foregå i hverdagen, i den enkelte klasse, i klassens time, og at dette bør kanaliseres via elevråd til skolenævnet.

Forskellen på dette forslag og vort forslag ligger deri, at vi mener, at skolenævnet først og fremmest bør have en tilsynsførende funktion. Samarbejdsfunktionen ønsker vi også prioriteret meget højt, hvorfor vi støtter oprettelsen af et samarbejdsudvalg ved hver enkelt folkeskole. I samarbejdsudvalget kan elever og lærere og teknisk/administrativt personale tilrettelægge samarbejdet omkring dagligdagen i skolen.

Med hensyn til skolekommissionen indeholder forslaget også her i højere grad en samarbejdsfunktion og langt mindre en tilsynsførende funktion. Således fremgår det, at kommunalbestyrelsen kun har én repræsentant i skolekommissionen, i form af at formanden for det kulturelle udvalg skal sidde i skolekommissionen. Også på dette punkt finder vi at forslaget er inkonsekvent, derved at forældre, lærere og elever skal føre tilsyn med sig selv.

Forslaget rummer også oprettelse af fællesforældreråd og fælleselevråd og af elevråd på alle skoler. Vi har sympati for denne tanke og kan ikke se, hvad der skulle være til hinder for, at dette praktiseres allerede under den nugældende ordning.

Afslutningsvis skal jeg bemærke, at ud over at forslaget principielt adskiller sig fra regeringens fremsatte lovforslag, er det skuffende for os at konstatere, at forslagsstillerne

åbenbart ikke kan se, at det er rigtigt at udvide kredsen af valg- og stemmeberettigede forældre til også at omfatte de mange forældre, som har valgt at leve i et papirløst samlevsforhold. Dette kan vi kun beklage – eller håbe på, at det beror på en misforståelse.

Socialdemokratiet kan ikke anbefale dette lovforslag, da det principielt adskiller sig fra regeringens fremsatte lovforslag. Men vi vil naturligvis i udvalgsarbejdet lade det indgå i overvejelserne og behandlingen af det af regeringen fremsatte lovforslag.

Poulsgaard (FP):

Det er et digert værk, vi er blevet præsenteret for her, idet der foreslås ændringer i en masse paragraffer, og det kan da være interessant læsning. Jeg forstår så udmærket godt, at der kommer et sådant forslag fra kommunisterne. Nu har man jo set, hvad tilsvarende regler har medført på Roskilde universitetscenter, hvor man fuldstændig har saboteret undervisningen. Da det jo er kommunisternes erklærede mål, at samfundet skal undergraves indefra, er det da et vigtigt skridt i den retning også at få sådanne regler overført på folkeskolen.

Det er i hvert fald ikke de tanker, vi har gjort os om en skolestyrelsesreform. Jeg tror, det er bekendt, hvordan vi ønsker skolen. Jeg er lige ved at sige, at her er vi enige med centrum-demokraterne i, at skolen er hverken forældrenes eller elevernes, men skolen er simpelt hen samfundets. Vi vil i hvert fald ikke være med til at forringe undervisningen, den er ringe nok i forvejen. Hvis den ulykke skulle ske, at dette forslag blev vedtaget, så var der mange andre steder end Roskilde universitetscenter, vi kunne få lov at diskutere herinde.

På en pæn og høflig måde vil jeg afvise forslaget, men selvfølgelig vil vi gerne se på det i udvalget.

Brøndlund Nielsen (V):

Vi beskæftiger os her med kommunisternes forslag til ændring af skolestyrelsesloven, og hr. Poulsgaard omtaler, at det er meget langt. Nu kan en ting også være så kort, at man ikke når at blive opmærksom på den. Det har jeg et eksempel på, idet jeg under den forrige sag på dagsordenen ikke fik takket hr. Alfred Hansen fra retsforbundet for